

הורשעו 4 המחבלים שרצחו את בחורי הישיבה בחברון

קרובי הקרבנות ואנשי קרית-ארבע התקוממו על שהתובע לא דרש להטיל עונש מוות על הרוצחים * התובע: אלה ההנחיות שקיבלתי

מאת יוסף צוריאל

הראשון בפעולת הטבח בבתי-רון.

הנאשם השלישי היה חבר ב"אל-פתח" מאז 1968, אך לפעילות חבלנית הגיע רק אשתקד. היה זה זמן קצר לאחר שנכנס לתחום הגדה המערבית. בתקופה קצרה זו הספיק לייצר מטעני חבלה, להניח שני מטענים במקומות ציבוריים ולהשתתף ברצח ששת תלמידי הישיבה.

הרביעי בין הנאשמים הצטרף לאל-פתח בשנת 1975 לאחר שהתאמן בסוריה בכלי נשק שונים ובידו הופקדו 14 לבנות חבלה ו-7 נפצים חש-מליים. מאוחר יותר דרש ממנו ארגון המחבלים ללמוד נהיגה, וכך עשה. בליל שבת, שבו בוצע הטבח, היה שותף לרצח, ושימש כנהג שהסיע את הרוצחים לרהבה שבקרבת בית-הדסה וממנה, אל מקום המסתור.

בית המשפט הצבאי בהרכב סא"ל אלכסנדר רמתי, רבי-סרן שמואל פינקלמן, ורבי-סרן חנוך קינן, קבע כי יש בחומר הראיות שהוגש לו כדי ל"הרשיע את הנאשמים ביטבח. התובע הצבאי, סרן חיים גרינוולד, דרש שעל ה"נאשמים יוטל מאסר עולם.

דרישה זו קוממה את קרובי הקרבנות שנכחו באולם, וכן את אנשי קרית-ארבע שי היו במקום. הם ראו בה פג"ע על באלה שהנהיגו בטבח, ורצו תבוע הטלת עונש מוות על המורשעים בדין.

הרב משה לוינגר, שהוא מראשוני המתחילים בחברון אמר בהתרגשות, כי הטלת מאסר עולם על ארבעת הנאשמים האלה, "כמוה כהומדת רצח נוסף באזור". יוסי דייג, מזכיר תנועת "כך", קרא ל"הטיל עליהם עונש מוות, לא לצורך הרתעה, כי אם כנקמה. כך חזרו ונשמעו הקריאות ה"זועמות, עד שבית המשפט הורה לשניים לצאת מהאולם.

עם צאתם של הרב לוינגר ויוסי דייג, לא ירד הנושא מסדר היום. לשאלת אב בית-הדין מדוע אני לא ארצה

הטבח שהתרחש לפני שנה וחצי בחברון, ובו ניספו ששה תלמידי ישיבה וכעשרים נפצעו - אחדים מהם קשה - כפה אתמול על השופטים וכן על התובע הצבאי להתייחס לשאלה: מדוע לא להטיל עונש מוות על המורשעים ברצח כזה?

שכיל המוביל למערות בית-גוברין, מתוך כוונה לפגוע במבקרים שם. בתכנון הטבח בחברון היה בין הפעילים ה"מרכזיים בחוליה. לאחר שי-השליך רימון לעבר קבוצת המתפללים, הפעיל את נשקו האישי כלפיהם, ומוזרת ה"למיערה באזור.

הנאשם השני הצטרף לאל-פתח בשנת 1974, ושנתיים לאחר מכן ירה לקטה לעבר קרית-ארבע. מאוחר יותר ייצר מטעני חבלה, והפעיל אחד מהם נגד יעד של מאשי לים ישראליים. במאי 1980 פעל כ"יד ימינו" של הנאשם

טבח, וכן אחדים מאנשי קרית-ארבע, נפרשה פרשת הערכותם של ארבעת הנאשמים לפעולת הרצח: עדמן ג'אבר, יאסר אל-זיידאת, מה"מיד שובקי, ותוסיר טהה. על הנאשם הראשון נאמר בהכרעת הדין, כי במרס 1969 התגייס מרצונו לארגון אל-פתח, התאמן בסוריה, והיה לסגן מפקד פלוגה. בסוף שנת 1978 הוטלה עליו משימה ראשונה: לחסל משתפי פעולה עם ישראל. איזור הפעולה העיקרי שלו היה הר חברון, ולכאן הביא כלי נשק והמרי חבלה. הוא עסק בייצור מטענים והניח מטעני חבלה בי

אין זו הפעם הראשונה ששאלה זו מועלת בבתי משפט צבאיים בפרקליטות הצבאית ובחוגים בטחוניים ובדרגים מדיניים. ההצעה שרווחה עד כה היתה, שצריך להסתפק בהטלת מאסר עולם על מבי-צעי רצח.

אתמול שבה ועלתה השאלה בבית-המשפט הצבאי בשכם, ביטלבו הסופי של דיון בטבח שהתרחש בחברון. זהו מעשה רצח שלא היה כדוגמתו בי עבר, ותומרתו עולה על כל מה שהיה ידוע עד אז בתחום של פעילות חבלנית. באולם, שבו נכחו קרובי הנאשמים וקרובי קרבנות ה

השיטה: "להתאהב" - ולהעלים עם הכסף ופנקס הצי'קים

המשטרה מחפשת את העברייני הנמלט יעקב כהן

מאת סופר "מעריב"

יעקב כהן

יקרי ערך מתוך בית הבחורה שעימה גר וכן פנקס הצי'קים של הבחורה. לאחר מכן נהג לקנות סחורות בעזרת הצי'קים, כשהוא מזויף את חתימת ה"בעלים.

כדי להרשים את הבחורות שעימן התיידד, נהג כהן ל"הציג את עצמו כבעל", פונדק "91" ברחוב דיזנגוף. אין זו הפעם הראשונה שכהן מסתבך בפלילים. תיאורו של יעקב כהן: בן 36, גובה 1.68 מטר, מבנה גוף רזה, פנים רזים, גון פנים כהה, שיער שחור ועיניים כהות.

המשטרה מבקשת מכל ה"ידוע פריטים על יעקב כהן, להתקשר לרבי-פקד יוסף עטר במשטרת יפו, טל. 03-838181.

מיוחדת המירמה במשטרת מרחב יפו מבקש את עזרת הציבור באיתורו של ה"עברייני הנמלט יעקב כהן, בן 36. כהן השווי בהונאת בחורות רבות, פגניות פני-קסי צ'קים ובזיוף חתימות עליהם.

על שולחנו של ראש מ"ח לק המירמה במרחב יפו, רבי-פקד יוסף עטר, מונחות עתה תלונות רבות של בחורות אותן הספיק כבר יעקב כהן להונות. בכל המקרים היתה שיטת פעולתו דומה: הוא נהג להכיר בחורה, "להתאהב" בה, לעבור לגור עימה ל"הקופה זו או אחרת - וי

הכלם בה
הרחובות ה
במקום חפז
ברוצף מחדו
2
הו
קציני

בהברון - והמחבל חייך

ארבעת הנאשמים ברצח ששת תלמידי הישיבה ליד בית "הדסה" אסרו על סניגוריהם לשתף פעולה עם בית-המשפט, אך השופטים סירבו להכיר בהם כב"שבויי-מלחמה" * המחבלים-הנאשמים השמיעו תעמולה אש"פית

מאת עמוס לבב

בית-המשפט הצבאי בשכם קבע אתמול, כי הוא מוסמך לדון את ארבעת המחבלים הנאשמים ברצח ששה תלמידי ישיבה ליד בית-הדסה בהברון ב-2 במאי 1980. בתגובה הודיעו הנאשמים, כי "אין הם מכירים בפגם המשפט ואסרו על סניגוריהם לשתף פעולה, לשאול שאלות או לחקור חקירה נגדית את העדים.

ארבעת הנאשמים - עדנין ג'אבר ג'אבר, יאסר חסיין אל-זידאת, מחמד א-רחמן שובאקי ותיסיר מחמוד טאהה - עשו בבית-המשפט הצבאי בשכם אתמול כ"כ בתוך שלהם. הם קמו ממקורם, הצהירו הצהרות אנט"י ישראליות, הביאו את תעמולת אש"ף לבין כתלי בית-המשפט - וכל זאת בלי ש"בית-המשפט ונשיאו, סגן אלוף אלכס רמתי, יעשו מאי מץ כשהו להפסיק אותם. בפתח הדיון הארוך נימקו השופטים מדוע, לדעתם, אין המחבלים הנאשמים שבויי מלחמה, ומדוע לבית-המשפט הצבאי בשכם יש סמכות לשפוט אותם. בתגובה על הדברים אמר פרקליטם של הנאשמים, עו"ד דרוויש נאסר, כי בתוך 48 שעות הוא יעתר לבג"ץ ו"י בקש גם צו זמני להפסקת הטיעונים בבית-המשפט ה"צבאי בשכם עד הכרעה סופית בעתירתו. לכן, ביקש גם עו"ד נאסר דחייה בדיוני בית-המשפט הצבאי בשכם. התובע, סרן היים גרינוולד, התנגד לדחייה בדיוני בית-

מול, החל אבי-בית-הדין לקרוא את כתב-האישום הארוך. התובע, סרן גרינוולד, כי קש להורות לנאשמים לקום על רגליהם. השופטים הת' עלמו מבקשתו וזב בית הדין קרא את כתב האישום כשה' נאשמים יושבים על הספסל. מאז פתיחת המשפט אין הם קמים לכבוד בית-המשפט. סעיף סעיף קרא סגן-אלוף רמתי את כתב האישום בתום כל סעיף ביקש אבי בית-הדין מהנאשם, שאליו מתייחס אותו סעיף, לומר אם הוא הבין את הנאמר בכתב האישום. במקום תשובה הצ' הירו הנאשמים הצהרות פו' ליטיות, כשהם זוכים לתמי' כחה של עו"ד לאה צמל.

שמונה עדי תביעה - ראש הישיבה בקריית-ארבע ושבעה מתלמידיו - העידו על ליל התופת, שבו נפלו הששה. מנחם בית-הלחמי, תלמיד ישיבה, סיפר: "היינו בדר' כנו ממערת המכפלה, כפי ש' נהגנו מדי שבת, לעשות קי' דוש בבית הדסה. כשהתקרב' נו נשמעו מאחורי דירות ו' פיצוצים. כדי להציל את חיי (הבנתי שמדובר בהתקפת מ' חבלים), רצתי לתוך בית הדי' סה. הירייה והפיצוצים נמ' שכו כמה דקות עם הפסקה אחת באמצע. התארגנו מיד להשיב אש, יחד עם חיי' לים שהיו במקום. ידענו ש' בחוץ יכולים להיות פצועים,

וגרוע מכך - הרגים. שכו הפיצוצים והירייה היו בכמות עצומה, וידעתי גם שמאחורי היתה עוד קבוצה שהתקדמה באיטיות, כי חבריה רקדו ו' שרו בדרך". העד, שהוא חובש קרבי ב"צה"ל, תיאר כפרטי פרטים את מחנה הווועת שהתגלה לעיניו כשיצא החוצה. אחד הנאשמים, תייסיר מחמוד טאהה, ישב וחייך כל העת למשמע התיאור, שתורגם מלה במלה על-ידי מתורגמן בתום עדותו של בית-הלחמי מי ביקשו השופטים מעור' כתי-הדין לאה צמל לחקור חי' קירה נגדית, וזו אמרה: "ה' נאשמים אינם מכירים בבית' משפט זה, ולכן דורו לנו לא לשאול שאלות ולא לחקור חקירה נגדית".

הנאשם עדנין ג'אבר ג'א' בר, מפקד החוליה, הלביש משום מה בסוודי כחול, א' מר: "איננו מכירים בבית' המשפט. המעשה שביצענו הוא חלק מהמלחמה של ה' עם הפלשתינו בישראל. ב' מלחמתנו הצודקת מכיר כל העולם". עו"ד צמל עוד ניסתה למ' סור לידי השופטים את כרוז השיטנה שהופץ על-ידי העו' ור שלה בישיבה הקודמת ב' בית-המשפט, אולם השופט, רב-סרן פינקלמן, דחה אותה בנימוס, "אין צורך, אין צו' רד" - אמר.

התכנן לרכוש דירה ?

צמד כספך למחירי הדירות

"כח צמוד-דיו"ר"

